

Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA
GERARDA HOGANA
přednesené dne 1. října 2020¹

Věc C-940/19

**Les Chirugiens-Dentistes de France,
Confédération des Syndicats médicaux français,
Fédération des Syndicats pharmaceutiques de France,
Syndicat des Biologistes,
Syndicat des Médecins libéraux,
Union dentaire,
Conseil national de l'Ordre des Chirugiens-Dentistes,
Conseil national de l'Ordre des Masseurs-Kinésithérapeutes,
Conseil national de l'Ordre des Infirmiers
proti
Ministre des Solidarités et de la Santé,
Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation,
Premier ministre**

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Státní rada, Francie)]

„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Uznávání odborných kvalifikací – Směrnice 2005/36/ES –
Článek 4f odst. 6 – Vnitrostátní právní úprava zavádějící částečný přístup k některým povoláním
ve zdravotnictví“

I. Úvod

1. Projednávaná žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 4f odst. 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací², ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU ze dne 20. listopadu 2013, kterou se mění směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací a nařízení (EU) č. 1024/2012 o správné spolupráci prostřednictvím systému informování o vnitřním trhu (dále jen „nařízení IMI“)³. Toto ustanovení poprvé umožňuje částečný přístup k odborné činnosti v rámci systému vzájemného uznávání kvalifikací.

2. I když je vzájemné uznávání odborných kvalifikací obecně uznáváno jako jeden z velkých úspěchů vnitřního trhu, je rovněž nutné uvést, že k tomu nedošlo bez potíží. Zkušenosti ukázaly, že v každém členském státě mohou existovat různé podkategorie a specializace v rámci různých jednotlivých povolání. V mnoha případech nemusí mít tito odborníci požadovanou kvalifikaci, která by jim umožnila získat uznání pro úplné profesní účely v jiném členském státě.

1 – Původní jazyk: angličtina.

2 – Úř. věst. 2005, L 255, s. 22.

3 – Úř. věst. 2013, L 354, s. 132.

3. Jak uvidíme dále, unijní normotvůrce právě s cílem vyřešit tento zvláštní problém zavedl pojem „částečný přístup“ k řešení těchto podkategorií a specializací. Projednávaná věc se týká zubního lékařství, konkrétně dentálních hygienistů. Kvalifikovaný dentální hygienista může chtít vykonávat činnost v jiném členském státě, avšak shledává, že není oprávněn tak učinit, aniž je rovněž kvalifikován jako zubní chirurg. Účelem stanovení částečného přístupu v novější směrnici o uznávání odborných kvalifikací je vyřešit tuto otázku.

4. Tato žádost byla předložena v rámci řízení zahájeného Confédération nationale des Syndicats dentaires, nyní Les Chirugiens-Dentistes de France, a dalšími organizacemi zastupujícími odborníky působící ve zdravotnictví. Žalovanými v tomto řízení jsou Ministre des Solidarités et de la Santé (ministr solidarity a zdravotnictví), Ministre de l'Enseignement supérieur, de la recherche et de l'innovation (ministr pro vysokoškolské vzdělávání, výzkum a inovace) a Premier Ministre (předseda vlády). Žalobci v podstatě tvrdí, že francouzská vláda jednala protiprávně, pokud jde o způsob, jímž zamýšlela provést požadavky směrnice 2013/55 do francouzského vnitrostátního právního řádu prostřednictvím několika právních aktů.

II. Právní souvislosti

A. Právo Evropské unie

1. Směrnice 2013/55

5. Bod 7 odůvodnění směrnice 2013/55 stanoví:

„Směrnice 2005/36/ES se vztahuje pouze na příslušníky povolání, kteří chtějí pokračovat ve výkonu stejného povolání v jiném členském státě. Existují případy, kdy jsou v hostitelském členském státě na rozdíl od domovského členského státu dotyčné činnosti součástí výkonu povolání se širší škálou činností. Jsou-li rozdíly mezi oblastmi činnosti tak velké, že by se po odborníkovi ve skutečnosti požadovalo na vyrovnání nedostatků absolvování úplného programu vzdělání a odborné přípravy, a pokud o to odborník požádá, měl by mu členský stát za těchto zvláštních okolností poskytnout částečný přístup. V případě naléhavých důvodů obecného zájmu, jak je definoval Soudní dvůr Evropské unie ve své judikatuře týkající se článků 49 a 56 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), jež se může dále vyvíjet, by členský stát ovšem měl mít možnost částečný přístup odmítnout. To může platit zejména pro zdravotnická povolání, pokud mají dopad na veřejné zdraví nebo na bezpečnost pacientů. Poskytováním částečného přístupu by nemělo být dotčeno právo sociálních partnerů na sebeorganizaci.“

2. Směrnice 2005/36

6. Článek 1 směrnice 2005/36, nadepsaný „Účel“, zní:

„Tato směrnice stanoví pravidla, podle nichž členský stát, který podmiňuje přístup k regulovanému povolání nebo jeho výkon na svém území získáním určité odborné kvalifikace (dále jen „hostitelský členský stát“), uznává pro přístup k tomuto povolání a jeho výkon odborné kvalifikace nabyté v jednom nebo více jiných členských státech (dále jen „domovský členský stát“), které jejich držitele opravňují vykonávat v tomto členském státě stejné povolání.“

Tato směrnice rovněž stanoví pravidla pro částečný přístup k regulovaným povoláním a uznávání odborného výcviku vykonané[ho] v jiném členském státě.“

7. Článek 4 směrnice 2005/36, nadepsaný „Účinky uznání“, stanoví:

„1. Uznání odborné kvalifikace hostitelským členským státem umožňuje, aby oprávněné osoby měly v tomto členském státě přístup ke stejnému povolání, pro které získaly kvalifikaci v domovském členském státě, a vykonávaly je v hostitelském členském státě za stejných podmínek jako jeho státní příslušníci.

2. Pro účely této směrnice se povolání, které chce žadatel vykonávat v hostitelském členském státě, považuje za stejné, jako je povolání, pro které získal kvalifikaci v domovském členském státě, pokud jsou činnosti, které zahrnuje, srovnatelné.

3. Odchylně od odstavce 1 je částečný přístup k povolání v hostitelském členském státě povolen za podmínek stanovených v článku 4f.“

8. Článek 4f směrnice 2005/36, který byl vložen směrnicí 2013/55, nadepsaný „Částečný přístup“, stanoví:

„1. Příslušný orgán hostitelského členského státu poskytne případ od případu částečný přístup k výkonu odborné činnosti na svém území, pouze pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) odborník je plně způsobilý vykonávat v domovském členském státě odbornou činnost, k jejímuž výkonu se v hostitelském členském státě snaží získat částečný přístup;
- b) rozdíly mezi odbornou činností vykonávanou v souladu se zákonem v domovském členském státě a regulovaným povoláním v hostitelském členském státě jako takovým jsou tak velké, že by uplatnění vyrovnávacích opatření znamenalo požadovat po žadateli absolvování celého programu vzdělávání a odborné přípravy v hostitelském členském státě, aby v něm měl přístup k celému regulovanému povolání;
- c) odbornou činnost lze objektivně oddělit od ostatních činností, které v hostitelském členském státě spadají pod regulované povolání.

Pro účely písmene c) zohlední příslušný orgán hostitelského členského státu, zda tato odborná činnost může být samostatně prováděna v domovském členském státě.

2. Částečný přístup je možno odmítnout, pokud je toto odmítnutí zdůvodněno naléhavými důvody obecného zájmu, které jsou přiměřené pro dosažení sledovaného cíle a nepřesahují míru nezbytně nutnou pro dosažení tohoto cíle.

3. Žádosti, jež jsou podány za účelem usazení v hostitelském členském státě, se posuzují v souladu s hlavou III kapitolami I a IV.

4. Žádosti, jež jsou podány za účelem poskytování dočasných a příležitostných služeb v hostitelském členském státě, které se týkají odborných činností s důsledky pro ochranu zdraví nebo bezpečnost, se posuzují v souladu s hlavou II.

5. Odchylně od čl. 7 odst. 4 šestého pododstavce a čl. 52 odst. 1 se po poskytnutí částečného přístupu odborná činnost vykonává pod profesním označením domovského členského státu. Hostitelský členský stát může požadovat používání tohoto profesního označení v jazycích hostitelského členského státu. Odborníci, kteří využívají částečný přístup, příjemcům služeb jasně sdělí rozsah své odborné činnosti.

6. Tento článek se nevztahuje na odborníky, kteří využívají automatické uznávání svých odborných kvalifikací podle hlavy III kapitol II, III a IIIa.“

9. Článek 21 odst. 1 směrnice 2005/36, nadepsaný „Zásada automatického uznávání“, stanoví:

„Každý členský stát uznává doklady o dosažené kvalifikaci zajišťující přístup k odborným činnostem lékaře se základní odbornou přípravou a specializovaného lékaře, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, zubního lékaře, specializovaného zubního lékaře, veterinárního lékaře, farmaceuta a architekta uvedené v příloze V bodech 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 a 5.7.1, které splňují minimální požadavky na odbornou přípravu uvedené v člancích 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 a 46, a za účelem přístupu k odborným činnostem a jejich výkonu přiznává těmto dokladům na svém území stejné účinky, jaké mají doklady o dosažené kvalifikaci, které sám vydává.

[...]“

B. Francouzské právo

10. Ordonnance du 19 janvier 2017 relative à la reconnaissance des qualifications professionnelles dans le domaine de la santé (vyhláška č. 2017-50 ze dne 19. ledna 2017 o uznávání odborných kvalifikací ve zdravotnictví) byla přijata za účelem provedení směrnice 2013/55 do francouzského práva. Do code de la santé publique (zákoník veřejného zdraví) vložila články L. 4002-3 až L. 4002-6.

11. Článek L. 4002-3 zákoníku veřejného zdraví umožňuje částečný přístup ke všem zdravotnickým povoláním upraveným Částí IV téhož zákoníku, tedy včetně povolání, na něž se vztahuje mechanismus automatického uznávání odborných kvalifikací.

12. Décret du 2 novembre 2017 relatif à la reconnaissance des qualifications professionnelles dans le domaine de la santé (nařízení č. 2017-1520 ze dne 2. listopadu 2017 o uznávání odborných kvalifikací v oblasti zdravotnictví) bylo vydáno zejména pro účely uplatnění článku L. 4002-3 zákoníku veřejného zdraví. K provedení nařízení č. 2017-1520 ze dne 2. listopadu 2017 ministr solidarity a zdravotnictví přijal vyhlášky ze dne 4. a 8. prosince 2017.

III. Skutkový stav v původním řízení

13. Les Chirugiens-Dentistes de France a další výše uvedené organizace podaly několika návrhy žalobu pro překročení pravomoci ke Conseil d'État (Státní rada, Francie), kterou se domáhali úplného nebo částečného zrušení nařízení č. 2017-1520 ze dne 2. listopadu 2017 nebo zrušení vyhlášky ministra solidarity a zdravotnictví ze dne 4. prosince 2017 nebo zrušení vyhlášky ministra solidarity a zdravotnictví ze dne 8. prosince 2017.

14. Na podporu své žaloby žalobci zejména tvrdili, že výše uvedená vnitrostátní ustanovení do rozsahu působnosti částečného přístupu protiprávně zahrnují povolání uvedená v kapitole III hlavy III směrnice 2005/36, tedy povolání, na která se vztahuje mechanismus automatického uznávání odborných kvalifikací.

15. Vzhledem k tomu, že tato různá ustanovení vycházejí z vyhlášky provádějící směrnici 2013/55 do francouzského práva, předkládající soud rozhodl, že otázka, zda čl. 4f odst. 6 směrnice 2005/36 – zavedený směrnicí 2013/55 – brání tomu, aby členský stát stanovil možnost částečného přístupu k jednomu z těchto povolání, je tedy rozhodující pro vyřešení sporu.

IV. Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce a řízení před Soudním dvorem

16. Za těchto okolností se Conseil d'État (Státní rada) rozhodnutím ze dne 19. prosince 2019, které Soudní dvůr obdržel dne 30. prosince 2019, rozhodla přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Brání čl. 4f odst. 6 [směrnice 2005/36] tomu, aby členský stát zavedl možnost částečného přístupu k některým z povolání, na něž se vztahuje mechanismus automatického uznávání odborných kvalifikací, jak je stanoven v kapitole III hlavy III uvedené směrnice?“

17. Písemná vyjádření předložili Les Chirugiens-Dentistes de France, Conseil national de l'Ordre des Chirugiens-Dentistes, Conseil national de l'Ordre des Infirmiers, francouzská, česká a rakouská vláda, jakož i Evropská komise.

18. Na závěr písemné části tohoto řízení měl Soudní dvůr za to, že má k dispozici dostatečné informace pro rozhodnutí bez nařízení jednání v souladu s čl. 76 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora.

V. Analýza

19. V návaznosti na judikaturu Soudního dvora, zejména na rozsudek ze dne 19. ledna 2006, Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos (C-330/03, EU:C:2006:45), a v oblasti zdravotnictví na rozsudek ze dne 27. června 2013, Nasiopoulos (C-575/11, EU:C:2013:430), unijní zákonodárce do směrnice 2005/36 zavedl pojem „částečný přístup“ k odborné činnosti. V souladu s čl. 4f odst. 1 směrnice 2005/36 tak příslušný orgán hostitelského členského státu poskytne případ od případu částečný přístup k výkonu odborné činnosti na svém území, pouze pokud jsou splněny všechny podmínky uvedené v tomto ustanovení.

20. Článek 4f odst. 6 směrnice 2005/36 nicméně upřesňuje, že tento článek 4f „se nevztahuje na odborníky, kteří využívají automatické uznávání svých odborných kvalifikací podle hlavy III kapitol II, III a IIIa“.

21. Svou otázkou se Conseil d'État (Státní rada) konkrétně táže, zda čl. 4f odst. 6 směrnice 2005/36 brání částečnému přístupu k některým z povolání, na která se vztahuje mechanismus automatického uznávání odborných kvalifikací stanovený ustanoveními hlavy III kapitoly III této směrnice.

22. S ohledem na znění ustanovení dotčené směrnice, její systém a systematiku, jakož i cíle sledované touto směrnicí jsem toho názoru, že Soudní dvůr by měl na tuto otázku odpovědět záporně. K uvedenému závěru jsem dospěl na základě následujících důvodů.

23. Zprv, pokud jde o znění čl. 4f odst. 6 směrnice 2005/36, je třeba uvést, že na rozdíl od jiných ustanovení této směrnice zákonodárce použil pojem „odborníci“ namísto pojmu „povolání“⁴. Zdá se, že tato slova jsou zvolena záměrně. Zatímco návrh Komise neobsahoval takové ustanovení, jako je současný šestý odstavec článku 4f směrnice 2005/36, Evropský parlament navrhl úpravu, která vylučuje „určitá povolání“ z částečného přístupu jako celku, a nikoli na základě individuálního posouzení⁵. Po dohodě mezi orgány zapojenými do legislativního procesu byl však upřednostněn pojem „odborníci“.

4 – Pro srovnání viz čl. 6 písm. a), čl. 7 odst. 4 nebo článek 10 směrnice 2005/36.

5 – Porovnej návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací a nařízení o správní spolupráci prostřednictvím informačního systému vnitřního trhu [COM (2011) 883 final] a pozměňovací návrh č. 34 v návrhu zprávy výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitele ze dne 16. července 2012 o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací a nařízení o správní spolupráci prostřednictvím systému výměny informací o vnitřním trhu [2011/0435 (COD)].

24. Vzhledem k tomu, že směrnice 2005/36 neposkytuje žádnou definici pojmu „odborníci“, musí být podle ustálené judikatury Soudního dvora význam a dosah tohoto výrazu určeny v souladu s jeho obvyklým smyslem v běžném jazyce, s přihlédnutím ke kontextu, ve kterém je použit, a k cílům, které sleduje právní úprava, jejíž je součástí⁶.

25. Za těchto okolností má volba slov použitých v čl. 4f odst. 6 směrnice 2005/36 omezovat rozsah výjimky uvedené v tomto ustanovení na odborníky – tedy na odborníky, kteří vykonávají jedno z povolání uvedených v kapitolách II, III a IIIa hlavy III směrnice 2005/36 a kteří mají jako takoví prospěch z automatického uznávání jejich odborné kvalifikace v souladu s podmínkami stanovenými touto směrnicí – a nikoli na povolání chápané jako celek.

26. Zadruhé analýza systematiky článku 4f směrnice 2005/36 tento výklad potvrzuje, jelikož taková kontextuální analýza či systematický přístup vyžaduje, aby odstavec, z nichž se skládá článek, tvořily celek, jehož ustanovení nelze vykládat izolovaně⁷.

27. V tomto kontextu je nesporné, že první odstavec článku 4f směrnice 2005/36 stanoví zásadu částečného přístupu k odborným činnostem a stanoví podmínky, za kterých je takový částečný přístup povolen, zatímco druhý odstavec stanoví možnost odmítnutí částečného přístupu z naléhavých důvodů obecného zájmu. Třetí a čtvrtý odstavec poté vysvětlují způsoby posuzování žádostí a pátý odstavec upřesňuje, pod jakým označením se musí odborná činnost vykonávat a jaké informace mají být poskytnuty příjemci služby. Šestý a poslední odstavec dále upřesňuje, že se tato ustanovení článku 4f nevztahují na odborníky, kteří využívají automatické uznávání svých odborných kvalifikací podle hlavy III kapitol II, III a IIIa. Z této struktury tedy jasně vyplývá, že poslední pododstavec je výjimkou ze zásady uvedené v prvním pododstavci a formulované v následujících bodech. Článek 4f odst. 6 směrnice 2005/36 tedy musí být vykládán restriktivně jakožto výjimka ze zásady částečného přístupu.

28. Zatřetí cíl sledovaný článkem 4f směrnice 2005/36 a obecně touto směrnicí vede k témuž výkladu.

29. Pokud jde o účel směrnice 2005/36, jak již Soudní dvůr rozhodl, cílem této směrnice je umožnit držitelům odborné kvalifikace, která mu umožňuje přístup k regulovanému povolání v jeho domovském členském státě, přístup ke stejnému povolání v hostitelském členském státě, pro které získal kvalifikaci v domovském členském státě⁸.

30. Pokud jde o cíl článku 4f směrnice 2005/36, zaprvé je možné dodat, že směrnice, která zavedla toto ustanovení, a sice směrnice 2013/55, byla přijata na základě čl. 53 odst. 1 SFEU. Ze znění posledně uvedeného ustanovení však vyplývá, že účelem směrnic přijatých na tomto základě je usnadnit vzájemné uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o kvalifikaci stanovením společných pravidel a kritérií, které povedou v co největším možném rozsahu k automatickému uznávání zmíněných diplomů, osvědčení a jiných dokladů o kvalifikaci⁹. Zadruhé bod 7 odůvodnění směrnice 2013/55 potvrzuje, že udělení částečného přístupu – pro povolání, v nichž jsou rozdíly v oblastech činnosti tak velké, že by se po odborníkovi ve skutečnosti požadovalo na vyrovnání nedostatků absolvování úplného programu vzdělání a odborné přípravy – je zjevně součástí tohoto cíle, kterým je usnadnění vzájemného uznávání.

6 – V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. června 2018, Louboutin and Christian Louboutin (C-163/16, EU:C:2018:423, bod 20).

7 – V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. září 2015, Sodial International (C-383/14, EU:C:2015:541, bod 25).

8 – V tomto směru viz rozsudek ze dne 16. dubna 2015, Angerer (C-477/13, EU:C:2015:239, body 36 až 44).

9 – V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. ledna 2006, Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos (C-330/03, EU:C:2006:45, bod 23).

31. V tomto kontextu jsem toho názoru, že harmonizace odborných kvalifikací nezbytná pro automatické uznávání povolání, jejichž rozsah činnosti je směrnici jasně vymezen – jako v případě dentálních hygienistů¹⁰ – neznamená, že některé členské státy neakceptují souběžný a samostatný výkon některých činností, které spadají pod definici „harmonizovaného povolání“¹¹. Bylo by však v rozporu s výše uvedenými cíli, aby těmto odborníkům bylo zabráněno ve výkonu činnosti v jiném členském státě pouze kvůli tomu, že tato činnost je jednou z činností, která je součástí povolání širšího rozsahu.

32. Zavedení částečného přístupu ve směrnici 2005/36 tak podle mého názoru způsobuje nepoužitelnost judikatury založené na dřívějších směrnících, které nestanovily vytvoření kategorie odborníků, která neodpovídala žádné kategorii stanovené tehdy použitelnými směrnici¹².

33. Na rozdíl od toho, co mohly žalobkyně v původním řízení nějakým způsobem tvrdit, nevidím, jak by schválení částečného přístupu k činnostem zahrnutým v povoláních, na něž se vztahuje automatické uznávání jejich odborných kvalifikací podle kapitol II, III a IIIa hlavy III směrnice 2005/36, bylo v rozporu s harmonizací sledovanou zákonodárcem. Taková harmonizace nebrání tomu, aby tato povolání mohla sestávat z různých činností, které mohou být z objektivního hlediska odděleny od činností, které jsou součástí „harmonizovaných povolání“, a jako takové vykonávány samostatně.

34. Naproti tomu, osoba – „odborník“ ve smyslu čl. 4f odst. 6 směrnice 2005/36 – disponující všemi kvalifikacemi požadovanými pro výkon některého z povolání, které jsou předmětem automatického uznávání odborných kvalifikací, musí být nutně připuštěna k výkonu všech činností patřících pod dotčené povolání. Takto je zachován užitečný účinek – *effet utile* – směrnice 2005/36 a takto rozumím zákaz částečného přístupu uvedenému v čl. 4f odst. 6 směrnice 2005/36.

35. I když směrnice 2005/36 považuje tato povolání, jejichž kvalifikace je harmonizována, za celek, tato směrnice však uznává skutečnost, že v mnoha členských státech existují odlišné odborné činnosti, které jsou vykonávány v rámci jednoho povolání. Tyto odborné činnosti ostatně mohou zahrnovat odpovídající vzdělávání a školení. Směrnice 2005/36 totiž nebrání například tomu, aby specializované kursy kvalifikačního vzdělávání, které svým názvem neodpovídají některé ze specializací, jež jsou vyjmenovány v příloze V směrnice 2005/36, byly přístupné jak osobám, které ukončily pouze základní lékařskou odbornou přípravu, tak osobám s dokončenou a potvrzenou pouze základní odbornou přípravou zubního lékaře¹³, i když v tomto případě tyto specializované kursy nemohou vést k vydání dokladu o základní lékařské odborné přípravě nebo o odborné přípravě zubního lékaře¹⁴.

36. Za těchto podmínek jsem toho názoru, že podobně jako ostatní povolání uvedená Soudním dvorem v jeho rozsudcích ze dne 19. ledna 2006, Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos (C-330/03, EU:C:2006:45), a ze dne 27. června 2013, Nasiopoulos (C-575/11, EU:C:2013:430), kdy dotčená činnost může být objektivně oddělena od zbývajících činností jednoho z povolání, na něž se vztahuje mechanismus automatického uznávání odborných kvalifikací stanovený v ustanoveních kapitoly III hlavy III této směrnice, odrazující účinek vyvolaný vyloučením jakékoliv možnosti částečného uznávání by byl příliš významný na to, aby byl vyvážen obavou z případného zásahu do práv příjemců služeb nebo případnými požadavky týkajícími se ochrany zdraví¹⁵.

10 – Podle čl. 36 odst. 1 směrnice 2005/36 a pro účely této směrnice se „odbornými činnostmi zubních lékařů rozumějí činnosti uvedené v odstavci 3 a vykonávané pod profesními označeními uvedenými v příloze V bodě 5.3.2.“

11 – Dobrým příkladem je zde věc belgických dentálních hygienistů citovaná Komisí.

12 – Viz usnesení ze dne 17. října 2003, Vogel (C-35/02, EU:C:2003:570, body 28, 30 a 31).

13 – V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. září 2013, Conseil national de l'ordre des médecins (C-492/12, EU:C:2013:576, bod 39).

14 – V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. září 2013, Conseil national de l'ordre des médecins (C-492/12, EU:C:2013:576, bod 40).

15 – V tomto smyslu viz rozsudky ze dne 19. ledna 2006, Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos (C-330/03, EU:C:2006:45, bod 38), jakož i ze dne 27. června 2013, Nasiopoulos (C-575/11, EU:C:2013:430, body 30 a 34).

37. V takovém případě může být těchto legitimních cílů dosaženo méně omezujícími prostředky, zejména povinností užívat původní profesní označení nebo akademický titul jak v jazyce, ve kterém byl získán, a v původní podobě, tak v úředním jazyce hostitelského členského státu¹⁶. Tato ochrana je nyní výslovně poskytnuta článkem 4f odst. 5 směrnice 2005/36. Článek 4f odst. 5 dále doplňuje, že odborníci, kteří využívají částečný přístup, příjemcům služeb jasně sdělí rozsah své odborné činnosti. Navíc je třeba připomenout, že částečný přístup může být poskytnut pouze případ od případu a že členské státy mohou v souladu s čl. 4f odst. 2 směrnice 2005/36 v každém případě odmítnout tento částečný přístup z naléhavých důvodů obecného zájmu, např. z důvodu veřejného zdraví.

38. V důsledku toho mám s ohledem na výše uvedené úvahy za to, že čl. 4f odst. 6 směrnice 2005/36 nebrání tomu, aby členský stát stanovil částečný přístup k některým z povolání, na která se vztahuje mechanismus automatického uznávání odborných kvalifikací stanovený ustanoveními kapitoly III hlavy III této směrnice.

VI. Závěry

39. S ohledem na výše uvedené úvahy navrhuji, aby Soudní dvůr odpověděl na předběžné otázky položené Conseil d'État (Státní rada, Francie) následovně:

„Článek 4f odst. 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU ze dne 20. listopadu 2013, nebrání tomu, aby členský stát stanovil částečný přístup k některým z povolání, na která se vztahuje mechanismus automatického uznávání odborných kvalifikací stanovený ustanoveními kapitoly III hlavy III této směrnice.“

16 – V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. ledna 2006, Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos (C-330/03, EU:C:2006:45, bod 38).